

15. Du fall ei på mannen postå, Når du
 ser en gudeleodæ, Skildder dættet råk og flånd;
 To den dwinnu minnen glæder, Om det nødler
 med de flæder, Om hon sjefferer gøra månd.

16. Wængen ætne utom flæden, Om ei wo-
 re wærdet maten, Kan ei spinnu en ren garn;
 Gaff hon har twå hwite nålwa, Kan hon ei en
 fljortu nålwa, Eller eit par strumpeband.

17. Du fall ite noget wara, Gde heller ma-
 ren sparva Gør dem du har i dit brød, De på
 deras barn, som swadla, At de afseffor alsa,
 Cessa dem på eld och glöd.

18. Du fall ite heller nåla, Oslom de af-
 bådæn åla, Du fall hawta i færd; Gænt at
 ætte har tolf mænar, Sedan får du betta, lāna,
 Allt det du fall hälla på.

19. Du fall ite barnen høra, Når de posten
 ha at søra Stæn din granne der han bor; Ctraf-
 sa dem med itte heima, To der at en witte
 gwinna, Om ei barnepostet eror.

20. Du fall ostfl bæren lāra Der som lān-
 der ill Guds åra, Efta, fljortu excellent, Sedan
 wet de derom sola, Når du gennom dødsens dra-
 va Gættet dig istæn dem wandr.

21. Om du nufin dættren stānger Gør den
 farliga, som rādger, Den som løfter eit brød,
 Læter Gud bestemma gøda, Rādga sinu nådes-

22. Du fall lōna dem dig tjena, Eina pē-
 got, dina drangar Gør du solen nedergår; Om
 du deras lōn skændrer, At en post, som hæstige
 råmner, Sjøder dættren fljortu flær.

6.
 Jungfrun hon dricker med gift ett glas win,
 Och derta hon dricker för färestan sin;
 Lågg mig i hans fista och sedan i hans graf,
 Så hwilla wi förnjöda allt intill domedag.

[illegible]

Den Första:
En wacker Hustru hette Thora,
Hvilken lärde sin äldsta dotter Karin, som hon
tänkte gifta bort, att blifwa en god och
snäll Hushållerka på Landsbygden.

Sönk öping,
tryckt hos J. A. Björk, 1853.

1. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

4

2. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

3

3. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

2

4. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

1

Den första: Thora och hennes Dotter.

Den första: Thora och hennes Dotter.

23. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

24. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

25. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

26. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

27. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

28. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

29. Du skall sitta i fången vara Och din sötter
inter inter spara, Om och om i huset gå: Se om
dörrarne d' lycka, Se om eld och ljus d' släcka,
Inter pigan lita på.

Den första:

Thora och hennes Dotter.

1. En wacker hustru hette Thora, Drog sin
Dotter uti skola, Sade: hör och lär af mig:
En gång, när du blifwer qwinna, Skall dudeta
wål besinna, Att det ock skall gagna dig.

2. Det war i går på kyrko-wägen, Kom wår
granne, war så trågen, Frågad' mig trohjertelig
Efter dina år och ålder, Inter wet jag hwad
det wåller, Utan han wist ålfkar dig.

3. Jag ej annat kunde swara, An det, som
jag kan erfara, Du blir nu snart nitton år,
Kierstin blifwer ock snart sexton, Fast hon är
ej stor till wexten, Malin tolf i denna wår.

4. Samma dag när Jöns blef födder, Då
blef gamla Prostén dödder, Jag mins som det
war i går. Wårfrudag i år som kommer, Den
som faller in i sommar, Blir han två och tju-
gu år.

5. Han lär komma hit i morgon Med sin
håst, stöflar och sporrar, Och om han än dig
begär, Skall du honom höfligt swara: Gud wår
Herre eder para, Och er sina nåd befar.

6. Jag första gången honom twagit, Första
Kjortan ock pådragit, Tagit ock från modrens
knä; Honom se'n till dopet dragit, Hwar han
äter blifwit twagen, Plantad in i lifsens träd.